

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja trikrat na teden, vtorok, četrtek in soboto, ter velja po pošti prejeman, ali v Mariboru s pošiljanjem na dom, za celo leto 10 gold., za pol leta 5 gold., za četr leta 2 gold. 60 kr. — Za oznanila se plačuje od navadne četiristopne vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štempelj za 30 kr. — Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Mariboru, v koroški ulici hišn. štev. 220. Opravništvo, na ktero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v tiskarnici: F. Skaza in dr., v koroški ulici hišn. štev. 229.

Nova Francoska in Slovani.

Gambetta, v nesrečnih dneh Francoske bivši diktator, mož, ki je samo prekasno prišel do oblasti, da bi bil mogel vspešno pomoči svoji domovini, oglasil se je v poslednjih dneh za Slovane. Njegov ravno ustanovljeni list „La République Française“ prinaša v prvi številki prijazen članek o Rusiji in Slovanih. To je z dvojnega obzira za našo bodočnost neizmerne važnosti. Prvič se republikanska stranka Gambettova v Francoski od dne do dne, od volitev do volitev utrdjuje in ko bi tudi popolnoma in sama krmila v roke ne dobila, to je gotovo, da bode imela odločilni vpliv na vso politiko prihodnje, nove, prerojene Francoske, in so torej vse izjave te stranke tem pomemljivejše, ker bode njih smer občna postala. V drugič pa je znano, da poprejšnja Francoska, Rusom in Slovanom ni bila prijazna, temuč postaje stoprovdaj in se bode torej uresničilo, kar so moskovski ruski narodnjaki že davno želeli, zveza Francoske s Slovanstvom, proti občnemu agresivnemu, lakomnemu germanstvu. In to dela že Nemcem strah. Da si niso še nehali vse Francosko v blato gaziti in zaničevati, vendar ne morejo strahu pred francoskim maščevanjem že zdaj skrivati. Zato se v Nemčiji komaj obrisano orožje zopet popravlja in pripravlja, v svesti, da so Francozi samo začasno vrženi. Ako se ob enem na polna usta ropoče proti „slavizmu“, naravno je, da se bode slavizem vezal z romanizmom na obrambo svojega življenja in bitja. In ker potrebo tega tudi Francoska izpoznavata, bode slavizem nepremagljiv.

Gambettova „La République Française“ piše: „Za republikance francoske, kteri hočejo Francoski povrniti mesto, s kterejo jo je vrgel pri Sedanu nespretni strmoglavljeni despotizem, ni v zgodovini prikazni, ki bi holje prilegala se njihovi skrbljivosti

in njihovim upanjem, nego je politika, ktero s toljikim ostroujem in toliko postojanostjo vodi ruski narod po krimski vojski.

„Ves svet pozna glasovito besedo kneza Gorčakova po pariškem kongresu: „La Russie se recueille.“ (Rusija se zbira). Ta beseda je bila cel program. Diplomacijia ruska se ga je poprijela in ga je izpolnila s tako potrpljivostjo in pametno zmernostjo, da služi tej veliki šoli pravih državnikov na največjo čast. Ta beseda je probudila velikansko gibanje prenaredeb ekonomičnih in društvenih v notranjem življenji naroda ruskega. To gibanje je čudezno probudjenje naroda; ono je nepričakovana formacija strasti, čuvstev in interesov, kteri so se utelesili in ki imajo zdaj silni glas v novinarstvu moskovskem in v javnem mnenju ruskom, ktero se posluša v Petrogradu in drugje. Ta prikazen se je zgotovila skoro povsem neopažena pred očmi zapadne Evrope, ktera je bila upopljena v poslove borse in ažiotaže in kozmopolitičnih zabav. Med tem se je Rusija, Rusija nova rodila, različna od stare Rusije, kjer se je vse oslanjalo na tegobno nemško birokracijo. Rusija mlada se je rodila, slavohlepna, žarka, s težnjami novimi, z nazori in projektmi smelimi, kteri bodo enkrat svet v čudenje spravili, kadar stopijo na dan.

„Ruska politika je od 1. 1856 obrodila toliko plodov, da se jej petrogradski kabinet ne bode izneverili. No, kar je posebno spomeniti je to, da v praktiko svobodnih zavez od zdaj pride tudi novi in izdatni element, javno mnenje. Iz čega to obstoji? na kaj ide? Kakove so mu nade? Vse to se mora preiskati, ako se hoče vedeti, kako ono ravna vnanja politiko severnega carstva.

Nikomur ni neznano, da se je zdaj v Rusiji naredila stranka, ktero bi mogli imenovati narodna ruska stranka, ali bolje slovanska stranka ali še bolje stranka panslavistična. Stvar čudna.

Dokler je Rusija imela opravkov dovolj, da popravi kvar kirmske vojne, tako dolgo se je zdele da germanski vpliv ostaje nedotaknen. Ali takoj, ko je diplomatična nesposobnost Napoleona III. v poljski stvari dala večini kneza Gorčakova priliko napisati ono drzovito in zaničljivo depešo l. 1863, ktera je bila prava zmaga kanclerova in je konec storila poljskemu vprašanju; tačas se je prikazala stranka slovano-ruska, kakor bi si hotela prisvojiti vso čast te zmage in iz nje narediti izvor nove ruske politike. Stranka slovano-ruska se datira od diplomatične osvete (maščevanja) kabineta petrogradskega, ali ona se je rodila iz osvobodenja kmetov, z enim potezom peresa carja Alexandra II. Največjo pozornost zaslužuje okolnost, da je naenkrat ruska stranka rodila se iz notranjesti naroda tačas, ko se je rusko kmetstvo osvobodilo od gospodstva plemstva, ktero se je nemških tradicij in običajev držalo. Od tod izvira protivje med staro germanasco birokracijo in med to stranko, ki je polna slavожljnosti in namer za bodočnost.

„Ta stranka ima svoje organe, ki so listi najbolje uredovani in najbolj razširjeni po Rusiji; ima svoje vodje, od katerih so mnogi sposobni vzeti najvišja mesta v carjevini; ima politiko, ktero tira s strpljivoso in vernostjo, in kar se privržencev tiče, toliko jih je že, da se jim število že ne ve. Vsak čas jih je videti, da v javnem življenji posredujejo besedo z delom; ob vsaki priliki imajo skupščine, bankete, adrese, manifestacije, kjer narod prvo ulogo igra pod vodstvom navdušenih energičnih mož, kteri so v zvezi z vsemi Slovani ob Donavi in srednji Evropi; razširjenje to postaje od dne do dne srčneje in mnogobrojnejše.

„Ako se carevič, kakor se govorji, pod vplivom svoje sopruge“ knezinje danske, približuje tej stranki in njenim vodjem, ter ako jih vzame

Listek.

Slovesna seja jugoslovanske akademije znanosti in umetnosti.

Jugoslovanska akademija znanosti in umetnosti je imela 9. t. m. svoj slovesni letni zbor. V njem je najprej govoril predsednik akademije dr. Fr. Rački prepomenljiv govor, pomenljiv posebno še za nas Slovence. Duhovito govornik razlagal prvič, zakaj se mi smemo in moramo braniti kulturo v tuji obliki, drugič je posebno pomenljiv dra. Račkega govor tam, kjer dokazuje, da nam je politična samostalnost h kulturi potrebna. Zato smo tudi one dele govora, kjer dr. Rački te za ves naš narodni boj imenitne in važne reči razvija, posneli in jih v sledečem našim bralcem podajemo:

„Svrha in namera našega zavoda, je reklo dr. Rački, ni druga, kakor da z besedo in pismom pomaga razviti tu na slovanskem jugu samostalno kulturno-historično osebnost, ktera se bode na ono sorodnih plemen naslonila in je napolnila. Ker je naš narod, po jeziku izrastek slovanskega rodu, v veliki arijski rodovini narodov posebna narodna osebnost; ker so druge osebnosti te rodovine narodov svoje posebne kulturno-historične oblike že razvile; ker se po spričalu zgodovine načela prosvete kake kulturno-hi-

storične oblike ne mogo prosto izročiti narodom druge osebnosti, temveč si jih ti, pod večjim ali manjšim vplivom tuge prosvete, za sebe prenarediti morajo: ima tudi Slovanstvo, posebno južno Slovanstvo neovrgljivo pravico, da, za naš narod nastane sveta dolžnost, da tudi on, ako neče biti samo entnografsko gradivo, v prosveti in izbiranji pogojev za njeno pospeševanje brani in goji svojo historično-narodno osebnost.

Ta pravica, ktera se ne more odreči nobenemu narodu, dokler se je sam zaveda, gre našemu narodu tem bolj, ker se on, v gotovo ne-povoljni preteklosti, ne samo ni kazal negativni faktor človeškega društva, temveč se je pridružil teku romansko-grmanske prosvete, prisvojil si, kolikor je mogel, njenih pridobitev, daroval ji, mnogokrat ne brez škode svoje osebnosti, svoje najplemenitejše moči, ne spominjajoč, da ji je stal stoletja na braniku.

Dasiravno mi, ki smo na prsih romansko-germanske prosvete sami odgojeni, radi priznavamo dobrote, ktere so našemu narodu, ktere je zapad posinovil, prišle, smo vendar na drugi strani prepričani, da se naš narod ni odrekel pravici svobodnegrazvijanja svoje kulturno-historične osebnosti, tudi da mu te pridobitve ne morejo koristiti, ako si jih ne predela v duhu svoje osebnosti, ako one, če tudi sprejeti, ne postanejo

v pravem smislu njegova duševna lastnišča. V tem smislu je tudi v preteklosti blagotvorno delovala prosveta ene narodne osebnosti na drugo: egiptovsko-feniška na grško, grška na rimske, grško-rimska na romansko-germansko.

Znano je, da samo svoboden narod, ki si je ohranil jezik, običaje, misli in čutila, tudi svoje društveno in državno bitje, more si prisvojiti in zase predelati plod občne in tuge izobraženosti. Brez tega pogoja se ne more razviti posebna kulturno-historična osebnost. Keltski narod naj bo naveden za primer. On je bil po jeziku, značaji in verozakonu posebna narodna osebnost, pa ni mogel dotirati do osebne kulturne oblike, kakor veliko manjši grški rod, ker je rimske zavojevanje zadušilo kali, iz katerih bi se bil samostalen kulturni život izrasel in tako je keltski rod oropan državne samostalnosti v romansko-germanski kulturni osebnosti se izgubil.“

Po govoru dr. Račkega poroča tajnik dr. Gj. Daničić o delovanji akademije v preteklem letu. Umrla sta dva imenita moža, ktera je akademija med svoje štela: častni član Karel Jaromir Erben in dopisujoci član Jan Erazem Vočel, dva izmed najboljših sinov bratovskega rodu češkega.

Med onimi, ki so s spisi se odlikovali, imenuje gospod tajnik sledeče: V. A. Maciejovski

za inspiratorje svoje vladovine, odzvonilo je Nemštvu v Rusiji.

„Kdo bi mogel tajiti, da je društveno preporodjenje v Rusiji vedno naprednječe ki spada v isto dobo z ustanovljenjem časnikov, skupščin in železnic, ki ido v srce Evrope? Da to preporodjenje ne bi imelo rezultat, da bode milijone bitstev, dozdaj prikljenih k ralu, obdarilo dostenjanstvom svobodnega človeka? Da jim navdahne o bodočnosti njihovega (slovenskega) plemena misli plemenite in vzvišene? Da jih privede še tesneji k njih domovini, k krasni majki Slavi, kakor pravijo v svojih miljenih molitvah? Da naposled učini narod iz tega neizmernega gradiva? Ne, ničesa tega ne moremo tajiti.“

„Med Francozi, kteri dihajo filozofijo osmanjstega veka in načela velike revolucije, ne bode nobenega, kteri bi se ustavljal ozreti se na Rusijo, na njen mladostni narod in na njegove soplemenike, gledajoč od početka z interesom in radoveden, a potem s simpatijo.“

„Ponavljamo, da vse te čudovite premene izvirajo iz pobitja stare Rusije. Taka pobitja dostikrat ne samo preporode nego ustvarjajo narod. Tako iz pokreta ekonomičnega more iziti vseizdatna promena občne diplomacije. Vse to je bilo vredno spomeniti v čas, ko Francoska hoče popraviti nezaslužene katastrofe in išče v novi obliki vladanja leka za prošla zla, in sredstvo za vrnitev stare veličine.“

Dopisi.

Iz Ljubljane. 11. novemb. [Izv. dop.]

Sinoč so si naši mestni očetje ohladili svojo ustavoverno jezo in izvolili slaboglasnega Beusta za častnega mestnjana ljubljanskega, moža, kateri je Avstrijo pritiral na kraj groba, o katerem so razni časniki objavljali in še objavljajo najbolj kompromitujče vesti. Naj jim bo ta neškodljiva prusofilska demonstracija v veselje, kakor je bila nam in večini mestjanov v smeh. Vendar pa si ne moremo kaj, da bi našim mestnim očetom, če hote že vsacega, komur se da consilium abeundi, imenovati častnim mestnjanstvom, ne storili opomina, ka imajo v svoji sredi človeka, ki je bil zarad nespodobnega obnašanja na javnih šetalniščih ob službo dět, ki pa vendar še ni častni mestnjani. Ta gospod je Spitaler, urednik „Tagblatt-a“. Več o tem bi utegnil povedati on sam.

Pa da se vrnemo k dotičnej seji, ktere se je udeležilo 20 odbornikov izmed občinstva pa tri osebe. Pogrešali smo mnogo odličnih nemškutarjev, celo oče Malič se niso dali videti in gospod

(Poljak), dr. Fr. Rački (o virih hrvatske in srbske historije, rešitev vprašanja, kedaj je hrvatsko knežtvo postalo kraljestvo), dr. P. Matković, S. Ljubić, M. Mesić, dr. V. Jagić, Rus K. I. Nevostruev, dr. Iv. Črnčić, M. Brašnić, dr. P. Muhić, dr. B. Petranović, dr. I. Liebald-Ljubojević, L. Vukotinović, Ž. Vukasović, J. Torbar, dr. I. K. Šloser, M. Sekulić in dr. Tajnik omenja, da je med pisatelji več mladih moči, ki sicer še niso člani akademije, vendar dajejo pravico, od njih najboljše pričakovati.

Napredovalo je nabiranje gradiva za rečnik, za običajno pravo južnih Slovanov in za zbirko spominkov, v katerih se nahaja.

Učenim in književnim zavodom, s katerimi je akademija v zvezi, je mogla pretečeno leto pristeti 6 novih, tako, da jih je zdaj 38. Zavodi, ki so v zadnjem letu z akademijo v zvezo stopili so: muzej kr. česk. v Pragi, magj. hist. društvo v Pešti, geogr. društvo na Dunaji, društvo za antropologijo in etnografijo v Florenci, carska univerza v Varšavi in matica lužiških Srbov v Budišinu.

Glavnica je znašala koncem leta 1870 289.230 gld. in 86 kr.; 6825 gld. 41 $\frac{1}{2}$ kr. več, ko prejšnje leto. Čistih dohodkov je imela akademija 13.178 gld. 56 $\frac{1}{2}$ kr. ktere je porabila to leto tako, kakor se v XIV. zvezku „Rada“ vidi.

Pauer je rajši v kavarni igral tarok, nego da bi bil nazoč pri komediji. Predlog za častno meščanstvo je stavlil dr. Supan, pa mu menda samemu ni šel ravno iz srca, vsaj govor se je vil tako počasno iz ust, kakor hudo zamotana štrema. Druge točke dnevnega reda so dale zbornikom preveliko malo zabavljati sklepom deželnega zbera, zlasti zarad volilnega reda in utrakvizma. Vse je šlo dosti gladko le pri enej točki se je kazala disharmonija, ktero je pa Tagblatt medro zamolčal. Gosp. Schöppel je namreč poročal, o zemljiščih, ktere treba zamenjati z mestnimi, da se tako dobri potreben prostor (12 oralov) za novo fabriko za tobak med tržaško cesto in železnicu. K tem zemljiščem pripada tudi parcela g. Kutjare, ki meri 143 štirjaških sežnjev. Gosp. Kutjaro hoče v zameno imeti za to parcelo 500 štirjaških mestnega zemljišča. Schöppel razлага sprva, da je ta parcela veliko vredna, ker je pri cesti in ima dovožno pot, da naj se zamenja potrdi itd. Na to pa skaže svojo pravniško modrost dr. Schrey ter praša, se je li upotrebljavala potrebna previdnost, kajti kolikor njemu znano, je na zemljišči gosp. Kutjare mnogo vknjiženega, tedaj bo odpisivanje težavno itd. Schöppel pa na to odvrne, da bodo upniki gotovo zadovoljni, ker je mestna parcela vsaj dvakrat toliko vredna, kakor parcela Kutjare, tedaj se bo njegovo posestvo zboljšalo. Ko na to argumentacijo g. Stedry ugovarja, ka je g. Schöppel v protislovju, da zdaj to zanika, kar je prej trdil, so nastali v zbornici čudno dolgi obrazi, kjer so prenehali še le po jako zmešani debati. Lovili so se gospodje na vse kriplje. Kot zanimivost naj še pristavimo, da gosp. magistratni ekonom za pisarniške potrebščine tudi stavi „Schussgeld für die Ratten in der städtischen Fleischbank“, „Hackenstiele“, „Wagenschmier“ itd. — samo tega ni povedal, ali lastnoročno podgane strelja in kolesa maže. Vkljub Dežmanovemu priporočilu, se mu je za prihodnje zabranilo. Zadnji je imel besedo dr. Schaffer in bral dolg protest proti utrakvizmu. Če utrakvizma še ne bo konec, je morebiti kriv ravno Schaffarjev spis, kajti kaj tako publica še nismo čestokrat čuli, samo nekteri članki v „Tagblattu“ so enako prazni, „našpikani“ s plesnjivimi frazami. Mudili bi se dalje pri tej seji, pa bilo bi škoda za čas. Te seje se itak le zbog tega vrše, da ima „Tagblatt“ kaj gradiva, da se pa zraven govor, je prav naravno, saj tudi muren škriplje pred svojo luknjo.

Iz Gorice, 13. nov. [Izv. dop.] (Odloženi občni zbor „Soče“ in laški časnik „L' Isonzo“, list z agriznjenih Italianissimov.) Napovedani občni zbor „Soče“, ki je imel 9. t. m. v čitalniškem prostoru biti, odložil se je in sicer iz teh-le uzrokov: Akoravno je bilo vreme jako neugodno — lil je namreč dež — vendar je prišlo nad 30 družbenikov k napovedanemu zboru. Število o čem sklepati je bilo tedaj po stavno. (Za zborovanje je po pravilih treba vsaj 20 družbenikov) ali ker so bile na dnevni red prevažne točke postavljene, predlagal je g. Dolene, da naj se zborovanje na 8. dan odloži. G. Vales je tudi istega mnenja, da se zbor zarad važnosti toček odloži, pa ne na 8. dan, ampak na zadnji četrtek meseca, ki je ravno 30. t. m. o katerem dnevu je trg in utegne ako bode vreme dopustilo, vendar več družbenikov k zboru priti. Na to ugovarja g. Doljak, da naj se vendar le zboruje, ker se jih je še več družbenikov sešlo, kot pravila zahtevajo. G. Klavžar, tajnik, pravi, da naj se vsakako zborovanje odloži, ker je reklo c. kr. glavar, da ne more denes 1. točke, namreč „delovanje slov. goriških poslancev“ v razgovor dovoliti. Na to se vzdigne skoraj nekaj razburjen g. Doljak rekši, da protestuje proti temu, da ima g. glavar pravico nam isto točko razpravljati prepovedati in da tudi protestuje proti odlogu zbera. G. tajnik pravi, da mora sedaj z barvo na dan in opravičuje g. glavarja, da kriyda, da g. glavar nam ne pripusti one točke v pretres vzeti, pada nanj samega (namreč Klavžarja,) ker je še le denes zborovanje glavarju naznanil, kar ni pravilno; ker

bi bil moral to po pravilih 3 dni pred storiti in ker ni imel g. glavar časa si viših instrukcij zarađati te, češ, nevarne točke preskrbeti. G. Klavžar je namreč z opravili preobložen in bil je prejšnje dneve vedno po cestnih komisijah in to je uzrok da je zborovanje naznaniti opustil, kar mu radi verjamemo, čeravno ni prav; ker je pa svojo krivdo spoznal, smo mu to tudi radi ali neradi prizanesti morali, tem bolj morali, ker priznavamo njegovo siceršno marljivo delavnost na narodnem polju. Tako je moral protest sicer vrlega g. D. po opazki g. predsednika dr. Žigona sam o sebi pasti, in glasovalo se je le še, jeli se ima na 16. ali 30. t. m. zborovanje odložiti. Č. g. Stres, mlad in vrl duhovnik, narodnjak, (prestavljen je ravno kar iz Kanala v eno urood Gorice oddaljeni Mirenki bode tedaj odsehmal društvu moč), opazuje še, da je istina, da pravila dobole tudi z 20 ali z nad 20 družbeniki zborovati, pa zarad prevažnih toček, naj se danes ne gleda tolikanj na črko pravil, in da bode pri prihodnjem obilnejšem številu nazočih razprava tem važnejša in zdatnejša, ker bode izraz, kolikor mogoče, vseh pravih goriških rodoljubov. Na to dobro prepirčalno in od večine nazočih družbenikov podpirano opazko se je glasovalo, jeli se ima zbor na 16. ali 30. t. m. sklicati. Obveljal je pri tem glasovanju z večino glasov (18) predlog g. Valesa, da naj se odloži na 30. t. m. Zarad tega bi bilo želeti, da bi se pri prihodnjem občnem zboru z opravili manj obloženi može v odbor volili in taki, ki niso daleč od mesta, akoravno je tudi sedajni odbor storil, kar je bilo razmerno v njegovi moči in oblasti. Se ve da je take težko najti, in brž ko ne bode večina dosedanjih odbornikov zopet voljena. Ker ima društvo še premalo udov, (nekaj nad 200 jih je sedaj) se imajo tudi pravila tako prenarediti, da se bodo neopravičeni predsedki odstranili in se tako zopet novih udov si pridobiti prizadevalo. Sicer popolnoma neopravičen — da skorej hudoben — sum, da je družtvu brezversko in da dosedaj ni stalo na verskih tleh, *) se ima z posebnim §. določiti in potem bode lahko sleherni le količkaj rodoljub brez predsedka, — kakor bi bil tudi lahko dosihmal storil, — k društvu, ki ima geslo „brambo in dosego narodnih pravic“ pristopiti mogel. Kakor ni namreč ničesa na svetu popolnega, niso tudi naša družbena pravila popolnoma; pa saj ima zbor pravico jih po potrebi in želji občnega zbera popraviti. Zarad tega delujmo vrlji mi „Sočani“ pogumno in odvažno tudi na podlogi vere, ki nas ne uči kateremu koli drugemu narodu robovati, ampak le spodobno in razumno pokorščino. „Vestrum obsequium sit rationabile“, pravi sv. Pavel, ki je tudi od Judov po krivici obdolžen in preganjan na rimskega cesarja apeliral.

Kakor je dopisnik v listu 28. p. m. sumil, da bode goriških Italianissimov list „L' Isonzo“, imel smoter proti goriškim Slovencem postopati, se že preobilno uresničuje. Jaz sicer umevam nekoliko laščine, ali odkar sem slišal, da prav fantastično in nezgodovinsko dokazuje, da Gorica in Primorje spada po geografskem položaju k Italiji, studi se mi, ako ga le kje javnem kraji zagledam. Pravi tudi nadalje, da bi bilo za nas „frazione slava“, slovenski odlomek, (!) naj boljše, ako bi laško prosveto sprejeti hoteli! Prav farijejska ponudba! — Po geografskem položaju se ne smejo nikdar, ako je še kaj pravnega čuta na svetu, narodi združevati in razdruževati, ker pri tem obvelja samo silnejšega pravo ali pestno pravo; ampak samo po narodnih mejah, ne pa po gorskih ali vodnih, kakor bi Lahi hoteli. Na tak način bi si lehko vsak močnejši narod geografske meje v svoj prid obračal. Kdo, povej mi dragi in nedragi „Isonzo“, tije dal pravo nas po geografskih mejah v tvoj nenasitljivi okvir jemati in tako požreti? Morda Zeus ko je svet deseterim stanovom razdelil? Ne bo dal, ako tudi obeh urednikov „L' Isonzo“ in „Cittadina“ imeni slovenske korenike

*) Da je to goli sum, kaže več družbenikov, pravih domoljubov duhovnikov, ki bi gotovo brž iz društva stopili, ako bi bili le količkaj proti verskega videli. Pisatelj.

še tako milo v rešiteljico Italijo škilijo, odkar se smo se svoje narodnosti in pravice zavedeli. Zastonj je ves vaš napor in trud!

Iz Prage. 14. nov. —š—. [Izv. dop.] Največjo pozornost budi pri Čehih znano Košutovo pismo (v našem listu zadnjič omenjeno, Uredn.), v katerem magjarski politik spoznava, da so Nemci in njegovi magjarski rojaki krivi, ako pojde slovenska politika iz ozkih krogov v — panslavistični tok. Vsi trije naši večji časopisi prinašajo danes članke pod naslovom: „Košut o české otazce“ Vsi opomenjajo, da Košut nekdaj ni bil, in zdaj ni prijatelj Slovanom, da govoriti tako samo kot bister državnik, iz spoznanja, in iz rodoljubja. Razmere Čehov nasproti najnovejemu položaju so take, da pri njih čisto nič ne izgubé; baronu, ki je „na vandranji“ se imajo zahvaliti, da je njihova opozicija še na trdnejih nogah, nego poprej. Kar se tiče novega kanclerja „Bassama teremteti“, smo radovedni, ali prične svojo „cigansko éro“ pri répu, ali pri glavi, ki je o svojem času reklo, da mu je ljubše jedno prase, nego 10 Nemcev! Ker ima Andrassy baje krasno ženo, ktera ima baje tudi mnogo v politiki govoriti in ktera je prav za prav kriva, da je postal kancler, imela bodo tedaj pri babjih dvornikih in pri tacih, ki znajo posebno obljubo spolniti mnogo vpljiva.

V poslednjem seji, v klubu česk. poslancev izvoljeni so bili poverjeniki, koji imajo polnomocje se spuščati v dežel. zadevah v dogovor z vlado. — Izvoljeni so bili: doktorji, gg. Palacky, Rieger, Brauner, Bělsky, Klaudy, Sladkovsky, Škarda, Slav. Grégr in Jul. Grégr; dalje: gg. Skrejšovsky, Zeithammer in Zeleny. — Tukajšno mestno starešinstvo je podelilo častno meščanstvo grof Kl. Martinicu, Hohenwartu, Dr. Schäffleju in bivšemu dež. namestniku g. Bohuslavu Choteku, ki se je v kratkem času svojega poslovanja prikupil vsacemu Čehu; dalje dr. Riegerju zahvalo, v dokaz, da tudi mestni zastop vé céniti zasluge mož, kteri ne zabijo da so sinovi slavnega naroda! Toda na Slovenskem, posebno na Kranjskem, kjer je tekla zibelj moža, poštenjaka, — se ne glasi živa duša, razen nemškutarske Ljubljane, kjer pa se glase nemškurji! Ne boste vendar zapani. Čuli smo sicer le o zaupnici pol. društva, „Slovenije“, — toda ena lastavica, ne pomenja še spomlad!

Minoli teden so pripeljali sem 3 zvonove iz Moskve za rusko cerkev v „Starem Mestu“ pri sv. Miklavžu. — Ker so časi za národne in posebno za — ruske svečanosti v Avstriji tako neugodni, razume se, da se je takova opustila, ter preložila na 23. maja 1872. l., ker se bode ta čas tudi blagoslovila cerkev. — Spremljevali zvonove niso „slavoklici“, ampak policejci z bodaki; ni na koldvoru ne pričakovala radostna množica, ampak c. k. dragonerji na konjih! Sláva! Absolutizem že zori v Avstriji, kakoršnega je prorokoval pred nekolikimi dnevi „podkralj“ Andrassy! —

Iz Zagreba, 13. novembra. [Izv. dop.] Molkom poslušamo in začudenjem gledamo znamenja in prikazni, ki se gode v Pešti in na Dunaji. To kar se tam gore godi, to je vrenje, kakoršno se opazuje v vsakem bolnem, zlasti pa v razvarjajočem se organizmu, to niso več ministerske krize, to so krize državnega telesa. Nam ni stalo do Beusta, še manje nam pa stoji do njegovega naslednika Andrassy-a, nam stoji samo do našega državnega prava in do oživovorenja jugoslovenske ideje. Kar je iz pod tega, za to nam manjka vsako čutilo. Naša skrb je danes ta, da iz vseobčega kaosa sebe in svoje rešimo. — Niti Beust niti Andrassy je bil prijatelj naših teženj, in zato nam je že vse eno, ali stojimo pod kapom ali pod milim nebom. Radovedni smo pa vendar, kako se bode Andrassy nasproti Dalmatinsku vprašanju védel, do kterege bode kot minister zunanjih zadev vendar več upliva imel nego ga je imel kot ogerski premier. Magjarom ni prav, ka je Andrassy prijal ministerstvo zunanjih zadev. Ako pa njim ni prav, komu bi potem prav bilo? Mar Slovanom ali Nemcem? Kakor sem reklo:

mi smo tih gledaleci ministerskih komedij. Ministerstva nastopajo in odstopajo v naglem tihu, vsako jeclja ulogo, gladko jo pa še nobeno ni znalo izvesti. Žvižganje in sikanje spremjava odstop vsakega poedinega ministerstva.

Kellersperga tudi mi Hrvati poznamo, in sicer ni pri nas v naj boljen spominu. On je bil pod banom Jelačičem naš podban, in prvi general tako zvanih Bachovih huzarjev, ki so absolutizem, birokratizem in nemško kulturo vse pod enim v našo domačo pšenico sejali. Mi ga poznamo samo kot „beamtera,“ ki je kakor mašina točno izvrševal vse javne in tajne naloge prihajajoče iz Dunajske državne kancelarije. Med bolehanjem Jelačiča bana je bil on faktično glavar naše domovine. Ena naj večih njegovih nalog je bila ta, da je skrbno opaževal senco Jelačica bana, češ ka ne bi morebiti kakšne zarote spletal zavoljo nevialeznosti, s ktero je bil hrvatski narod za svoje krone zasluge nadarjen. Kellersperg je bil tačas prvi Bachov „špicelj“ v našej deželi in za njim se ve da celi legijon. In ta mož organizuje denes cislajtansko ministerstvo. Čestitamo.

Sicer je pa politična situacija pri nas nekako mrtva. Mi denes drugega posla nimamo, nego mirno čakati, kako se bodo stvari v viših krogih razvile.

Iz Dunaja. 14. novembra [Izv. dop.] V zadnjem dopisu smo že rekli, da ni noben narod v monarhiji zadovoljen s poklicem Andrassy-a na mesto skupnega ministra za zunajne zadeve. To zdaj potrjujejo vsi časopisi ustavoverni in magjarski. „N. fr. Pr.“ dobiva od ogerske strani izjavo, ki izreka prepričanje, da se Andrassy ne more dolgo držati na svojem novem mestu. Še bolj zanimljivo pak je, da se magjarski listi, ki so zdaj Andrassy-u služili, nikakor ne vesele, da je njih rojak in gospod najvišje mesto dosegel, da bode zdaj Magjarija določevala veliko politiko vse države. „Naplo“ in „P. Lloyd“ se kislo drže, videč kako bodo zdaj na Ogerskem ogenj slovanske, romanske — in tudi levičnjaške opozicije planil v streho, ko ga magjarski sveti Florijan ne bode več gasil. Samo on, pravijo, je mogel protivne elemente na uzdi držati, drug jih ne more nobeden. Zato je Andrassy zadnje dni svoje verne v Pešti sku-paj sklical in jim je moral še le nekaj na uho povedati, da so obmolknili. Kaj jim je povedal, — to bog ve.

In Kellerspergo ministerstvo se tudi ne more roditi. Sicer ga bode pa Andrassy rodil, ker brez Andrassyja ne bode od zdaj nič godilo se, kar se bode godilo. In če smo gori rekli, da ni z njim noben narod zadovoljen, moramo tu pristaviti, da se morda Kellerspergo stvar tako reši, da bode eden narod zadovoljen t. j. Poljaki. Po vseh listih gre vest, da Andrassy tirja, naj se samo s Poljaki „mir“ naredi. In da se to bode, je jako verjetno, ker Magjar in Poljak sta vselej brata bila v sovraštvu proti Slovanstvu, torej se ta dva vredna brata moreta tudi zdaj najti. Ali tudi v zvezi z gnjilo mrtvo Poljsko Andrassy mladega Slovanstva ne bode uničil.

Politični razgled.

O programu novega ministerstva Kellersperga prinaša nemška „Weser Zeitung“ dopis, ki je prezanimiv, da ga ne bi omenili. Pričoveduje se, da Kellersperg hoče Čeha od drugih Slovanov izolirati s tem, da se bode „Slovenecem na jugu nekaj bolj malih ustopek“ (koncessij) dalo, Poljakom pa če treba Rusine nasproti postavilo. Na dalje se hoče proti slovanskim časopisom ostro postopati. — Mi Slovenci smo že izrekli, da se ne damo „rabiti“ proti Čehom niti proti drugim Slovanom.

Včerajšnja „Wiener Zeitung“ prinaša cesarjevo pismo, s katerim je magjarski grof Andrassy imenovan za ministra cesarske hiše in zunanjih zadev. S tem je torej kriza Beust-Andrassy popolnoma rešena. Zanimljivo je, da je ob

enem Hofman, Beustova desna roka, povzdignen v vitežki stan, kar pomenja novo odobravanje Beustove politike od strani krone.

„N. Fr. Pr.“ piše, da sta 14. t. m. predpolne grofa Andrassy in Lonyay prisegla cesarju, prvi kot minister zunanjih zadev, drugi kot predsednik ogerskega ministerstva. Andrassy nastopi jutre svojo službo in bode, dokler ne bode Holzgethan prost, tudi vkljupno finančno ministerstvo vodil. Lonyay pojde pa jutre v Pešto, da prevzame predsedništvo ministerstva. V drugem bode ogersko ministerstvo ostalo, kakoršno je, samo ministerstvo deželne brambe se neki hoče Hollanju dati.

Kellersperg je z Andrassy-jem konferiral in zedinila sta se po nekojih poročilih vprašanji o Galiciji, o katerem poprej nista popolnem enih misli bila. Kellersperg bode neki sedaj dobil pravo povelje, sestaviti ministerstvo. On sam bode v tem slučaji prevzel predsedništvo in ministerstvo deželne brambe. Za druga ministerstva se imenujejo: Lasser, Plener, de Pretis, Unger, Stremayer, Washington, Glaser, Chlumecký.

Ogerski državni zbor tako dolgo ne bode seje imel, dokler se novo ogersko ministerstvo ne sestavi. Ker je Andrassy pri slovesu od svojih pristrancev priporočil jim svojega naslednika Lonyay-a, ni dvombe da bode ta že v prihodnjih dneh nastopil; drugi ministri bodo sicer navidezno zahtevali odpust, ali ker ga cesar ne bode sprejel, ostanejo najbrž vsi. Ugiblje se zdaj samo, ali bode Lonyay sposoben vladati Deakovske stranke po konci držati.

Iz Francoskega se poročajo novosti, ki kažejo, da se Francozi nikakor nemisijo udati v osodo, temuč hočejo Nemcem ob priliki povrniti poníženje naklonjeno jim pri Sedanu. Oficijozni list francoske vlade pričoveduje, da so plani že zgotovljeni, po katerih se bode trdnjava Belfort na nemški meji tako utrdila, da bode največja in najmočnejša trdnjava razen Pariza. Tudi vse soteske v pogorji Jura se imajo utrditi. Ravno tako je naloženo direktorjem arzenalov, naj tuja orožja pregledajo, pa se francosko popravi.

Razne stvari.

* (Vabilo) k veselicam, ki bodo v mariborski čitalnici do konca tega leta. 19. novembra: Beseda s plesom; 3. decembra: Beseda s tombolo; 17. decembra: Občni zbor, potem beseda s tombolo.; 31. decembra: Veselica. — Ob enem vabimo narodnjake k pristopu.

Odbor.

* (Dramatično društvo.) V četrtek dne 9. t. m. ste se predstavljal dve igri, namreč „Širje temperamenti“ in „Lažnjivi strije.“ Prva igra je le nekaka dramatična igrinja, ktera ne bo imela nikdar pravega vspeha. Gosp. Šušteršič jo je povoljno predstavljal, čeravno nam bi bil petje kupleta labko prizanesel. Bila je ta igrinja prvikrat na odru, bog daj, da tudi zadnjikrat. Drugo igro sta nekako rešila gospodična Podkrajškova (Margareta) in g. Kajzel (sluga), kterima gre za ta večer priznanje in hvala. Gosp. Jekavec (major) je svoj nalog bolje zvršil, nego smo pričakovali, ravno narobe pa velja o gosp. Noli-ju (Franc Maj). Gospodična Erbežnikova je imela nektere srečne momente, sploh pa se jej je videlo, ka nema pravega veselja do svojega naloga. — Gospodični Rossovi (Dora) pa prav resno svetujemo, da bolj razločno in počasi govoriti, sicer je ne bo mogoče razumeti. Govorila je na odru tako hitro, kakor menda doma, ko se je svoj nalog učila na pamet. Gospoda Jelčenik in Juvančič (Lormel in Kazimir) nista bila niti dobra niti ravno slaba, vendar dajemo zadnjemu prednost. Gospod Belé (notar) in gosp. Pater-noster sta svoja kratka naloga dobro igrala, vendar sta nekajko pretiravala. Skupna igra in skupni effekt je bil mlačen, gledališče pa le srednje — ali bolje rečeno, slabo obiskovano, čemur je nekoliko krivo neugodno vreme. Končno moramo dotične gospode opomniti, da za to skrbe, da se naše igralke bolj nalogu primerno opravljajo. Vsa-

cemu je sicer po volji mlađe lice, pa vendar treba nekoliko v ozir jemati nalog, sicer je vsa iluzija uničena, kar je skupnosti na kvar. Tako je bilo sosebno pri omenjeni predstavi. Gospodična Podkrajškova kot mati je bila na odru ravno tako mlađa, da ne rečemo mlajša videti, kakor gospica Erbežnikova, ktera je predstavljala njeno hči. Prosimo tedaj prihodnjič le primerno rabiti olesajočo belo in rudečo štupo.

* (Sedma predstava dramatičnega društva) v ljubljanskem gledališču bode v nedeljo 19. novembra. Predstavljala se bode prvič nova iz českega poslovenjena igra s petjem v 5. dejanjih „Jurčekove prikazni“ od I. K. Tyla. Igra ima prav zanimivo dejanje in ni samo kratkočasna, temveč tudi podučna, ker ima v sebi dobro moralno. Predstavlja namreč s svojim kmečkim stanom nezadovoljnega fanta, kateri se končno zmodruje in ne hlepi več po bogastvu in drugih časteh, ko se je po sanjah, katere ga kažejo v raznih položajih človeškega življenja, prepričal, da človeka povsod lehko zadene sled nesreče. Nadejati se je, da se ta lepa igra tudi na slovenskem odru popolnoma udomači. Godba včidel po českih narodnih pesmih zložena je prav prijetna. Ker je ta dan ravno tudi shod akcijarjev narodne tiskarnice in pred sejmom, se je nadejati, da bode dramatično društvo dobro zadelo, kar iz srca želimo.

* (Dr. Etbin H. Costa in grof Arz) sta kot načelnika društva, kateremu je bilo dovoljeno delati priprave za železnico iz Celovca čez Ljubljano v Karlovec, predložila ministerstvu generalni projekt drugega dela projektirane črte, namreč od Ljubljane v Karlovec s postranskimi črtami vred, in prosila za koncesijo. Projekt obsega sledeče črte: 1. črto od Ljubljane do državne

Epileptični krč

(božjast)

zdravi pismeno z zdravilom, ki je že več ko sto ljudem pomagalo

A. Witt,

Linden-Strasse 18, Berlin.

Kovanje uradno proiskavane decimale

vase detriportate oblike:					
Nositeljna moč:	1	2	3	5	10
Cena, gld.:	18	21	25	45	55.
Nositeljna moč:	20	25	30	40	50 cent.
Cena, gld.:	70	80	90	100	110.

Balancirne vase:

Mosine vase:					
Nositeljna moč:	1	2	3	5	10
Cena, gld.:	350	400	450	500	500.
Nositeljna moč:	120	150	200	300	300 cent.
Cena, gld.:	600	650	750	900.	

Vase za živino z želenim obročjem in

utregi (geviliti):					
Nositeljna moč:	15	20	25	30	40
Cena, gld.:	150	170	200	230	300
	350	400	450	500	500.
	600	650	750	900.	

I. BUGANIY & COMP. fabrikanti vase in utegov.

Nositeljna moč:					
50	60	70	80	100	cent.
Cena, gld.:	350	400	450	500	500.
Nositeljna moč:	120	150	200	300	cent.
Cena, gld.:	600	650	750	900.	

Dalje vse sorte druge vase in utegi.

Naročilom proti posiljanju denarja ali na poštno podelite ustrezajoč precej:

(11—31)

Dunaj, mesto, Singerstrasse Nr. 10.

1. **Kein Zimmerputzer mehr.**

Die ausgezeichnete Zimmerbedienungs-Glaspasta (mit Rautigut), welche den Boden den schönen Glanz verleiht, an Haltbarkeit alle übertrifft, kostet, bezüglich der Kosten, sehr günstig.

2. **Ein Sieg der Wissenschaft.**

Das neue Athem-Präservativ, welches bei Gebrauch sofort jeden übelriechenden Athem, von was immer her röhren, bannend und mit einem ungemein wohlriechenden Aroma verwechselt, ist allein in der getestigten Riedelage zu haben. Für Raucher besonders zu empfehlen. 1 große Flasche kommt Ausweitung 90 gr.

3. **Eine Wohlthat.**

wurde an jedem Augling ausgelöst durch die Verbesserung der neu dargestellten Saugbutzen-Schlaufe, man kann sehr leicht dadurch jede Arme entziehen (viel gesagt.) Das Kind kann liegen, aufrecht oder seitlich im Schlafe bis Mitternacht erhalten, und zwar in derselben Weise, als wenn es von Mutterbrust stillsäugen würde, nämlich ohne jede Anstrengung. Nur Mütter können den Werth dieser Erfahrung spüren. 1 Stück 60 fr., feinst ausgestattet 90 fr.

4. **Neueste chirurgische Erfindung!**

Englisches Selbst-Klyster mit Kustrumbe, bei Kindern und Erwachsenen angewandt, selbst gesömigte, frische Portionen können ohne Anstrengung an sich selbst das Experiment vollziehen, und nimmt dieses Klyster so gut wie die kleinste oder größte Menge auf. Dieses Instrument sollte gewiß in keinem Hause fehlen. 1 Stück 3 fr.

5. **Ein interessanter Federhalter.**

Als Sr. Mai. Kaiser Napoleon III. das Werk Julius Cäsar schickte, gab er den Auftrag, man möge ihm durch einen der geschilderten Mechaniken einen Federhalter nach eigner Angabe machen lassen, damit das lästige Entzünden erspart werde, und überhaupt das Schreiben jedes andern Requisits entzündlich macht. Herr Gilbert Roche verbesserte nun bedeutend die Idee, und erhielt für dieses geistige Stück 50 Napoleondör. da er über alle Erwartungen des Zwecks entsprochen hat. Dieser Federhalter ist aus seinem Chinaleder, verschleißbar, die Konstruktion ist derart, daß man von Freihit bis Ahdend schreiben kann, ohne jede Störung, das Blättern der Tinte beliebig regulieren kann, einer Lebermann zu empfehlen, besonders aber für Studenten, Beamte, Comtoirs, Doktoren, Schüler, sc. 1 Stück kostet 1. 1 Dutzend Napoleondör. hielt 15 fr.

6. **Havanna-Bouquet.**

für 1 1/2 fr. eine 20 fr. Cigarre, nämlich die billigste Cigarre fand in einer echte Havanna durch das Havanna-Bouquet verwandelt werden. Diese ganz neu importierte Original-Cigarre wird aus der Ware und Stande der echten westindischen Tabakflanze gewonnen, und durch einfache Behandlung mit Wasser gewaschen, wobei der Geschmack des ordinären Tabaks entzogen und gegen das alte Aroma der ausgezeichneten Havanna verwandelt. Eine Flasche, genügend für 500 Zigaretten, fl. 2. 10.

7. **Medizinische Theerseife.**

genannt die Wunderseife, abrobrates und sättigendes Mittel gegen jede Hautkrankheit, Ausschlag, Flecken, Jucken, Jucken. Bei Kindern und Erwachsenen angewandt. 1 Stile kommt Ausweitung 25 fr.

8. **Kein Zahnschmerz mehr.**

Jeder Zahnschmerz, durch Zahnsaum oder Erkrankung hervorgerufen, wird in einem Augenblick geheilt durch die neuen Berliner Zahntropfen. Das Gold retourniert wird, der Geschmack des ordinären Zahntropsen entzogen und gegen das alte Aroma der ausgezeichneten Havanna verwandelt. Eine Flasche, genügend für 500 Zigaretten, fl. 2.

9. **Praktisch und billig.**

Zum Wäschemerken oder Vortragen ein ganzes sehr hübsch gravirtes Alphabet kommt passender Garnitur Bissen und eine flasche Schmier-Marmarine und Marstropfen, alles zusammen in einem hübschen Carton kostet 10 fr. Tinte allein kostet 20 fr.

10. **Neueste Zaubernadel-Büchse.**

Eine neue Ratebüchse, gefüllt mit 50 kleinen sortirten englischen Goldöhrnabeln und mit einer Fortsetzung, daß man jede gewünschte Rate nach Nummern zum Preis ein kommen lassen kann. Es wird dadurch das Kosten verhüttet und das Suchen erspart. 1 Büchse 45 fr.

11. **Fliegen-Aether**

für Zimmer, Küchen, Salons sehr angenehm riechend und kostet binnen 1/2 Stunde die größte Menge Fliegen aus. 1 Flasche 10 fr. 1700

12. **Korkules-Essenz.**

Die Essenz besitzt die Kraft und Eigenschaft, den Haarborde, so wie die Haarwurzel zu beleben und zu stärken, verbündet daher schon nach dem ersten Gebrauch das Ausfallen der Haare, bekämpft ferner die vorhandenen Haarschäden, verstärkt deren Rückbildung. 1 Flacon kommt Ausweitung 30 fr.

13. **Einzige Hilfe.**

für kranksteckende Hände; nur durch die englische Krampestdrüse kann dieses schreckliche Übel ganz heilen werden. Ein Strumpf solcher Art kostet 2. 20. 2.

14. **Herkules-Essenz.**

Tische Essenz besitzt die Kraft und Eigenschaft, den Haarborde, so wie die Haarwurzel zu beleben und zu stärken, verbündet daher schon nach dem ersten Gebrauch das Ausfallen der Haare, bekämpft ferner die vorhandenen Haarschäden, verstärkt deren Rückbildung. 1 Flacon kommt Ausweitung 30 fr.

15. **Praktisch und billig.**

Zum Wäschemerken oder Vortragen ein ganzes sehr hübsch gravirtes Alphabet kommt passender Garnitur Bissen und eine flasche Schmier-Marmarine und Marstropfen, alles zusammen in einem hübschen Carton kostet 10 fr. Tinte allein kostet 20 fr.

16. **Neueste Zaubernadel-Büchse.**

Eine neue Ratebüchse, gefüllt mit 50 kleinen sortirten englischen Goldöhrnabeln und mit einer Fortsetzung, daß man jede gewünschte Rate nach Nummern zum Preis ein kommen lassen kann. Es wird dadurch das Kosten verhüttet und das Suchen erspart. 1 Büchse 45 fr.

17. **Fliegen-Aether**

für Zimmer, Küchen, Salons sehr angenehm riechend und kostet binnen 1/2 Stunde die größte Menge Fliegen aus. 1 Flasche 10 fr. 1700

18. **A. FRIEDMANN in WIEN, Praterstraße Nr. 26.**

meje pri Krasincu proti Karlovcu; 2. postransko proti Ogulinu in 3. postransko železnicu od Vrčiča v Kočevje.

* (Banka „Slavija“) ima, kakor iz letnega sporočila razvidno, od 15. velikega travna 1869 do 30. mal. travna 1871 v oddelkih zavarovanja za življenje 21.657 izgotovljenih protipisov

z zavarovanjo in vpisano istino gld. 10,461.801 ter v oddelku zavarovanja za požar 20.500 z zavarovanjo istino gld. 20,038.500. Ravno sedaj se razpošiljajo družabnikom letna sporočila.

Za Tomšičev spominek.

Prenesek . 1710 gld. 10 kr.

Gosp. Alois Kobler . . . . . 3 " — "

Skup . . . . . 1713 gld. 10 kr.

Za snaženje zob

se priporočuje **anatherinova voda za usta** gospoda dr. J. G. Poppa, c. k. dvornega zdravnika za zobe na Dunaju, mesto, Bognergasse Nr. 2, kakor težko kako drugo zdravilo, ker nima nič zdravju škodljivega v sebi, brani zapahovanje zobi in varuje, da se ne naredi zobi kamen, da zobje ne bolijo in ne gnijajo in če so se te bolezni že prikazale, jih v kratkem času zboljša in odpravi.

Cena za steklenico gld. 1.40 avst. velj.

Vegetabilen prah za zobe.

Ta osnaži zobe tako, da, če se vsaki dan rabi, zgine navadno tako sitni zobi kamen in glazura postaja vedno bolj bela in nežna.

Cena za škatlo 63 kr. a. v.

Anatherinova pasta za zobe.

Ta pasta za zobe se sme po pravici, po vrednosti, namenu primernih posebnosti, kot najboljša pasta za zobe priporočiti, ker, če se rabi, pusti v ustih prijeten okus in lahen hlad, in pomaga za slab duh v ustih.

Ravno tako se lahko onim ta pasta priporoča, katerih zobje niso snažni ali pokvarjeni, ker, če se ta pasta rabi, odpravi se na zobe se držeti, tako škodljivi zobi kamen in zobje ostanejo v dno beli, zobno meso vedno zdravo in čvrsto; prav koristno je to zdravilo mornarjem in prebivalcem na morskih bregovih, kakor